

Bendrijos veiksmų planas dėl gyvūnų apsaugos ir gerovės 2006–2010 m.

Europos Parlamento rezoliucija dėl Bendrijos veiksmų plano dėl gyvūnų apsaugos ir gerovės 2006–2010 m. (2006/2046(INI))

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Komisijos komunikatą Europos Parlamentui ir Tarybai dėl Bendrijos veiksmų plano dėl gyvūnų apsaugos ir gerovės 2006–2010 m. (COM(2006)0013) (toliau – veiksmų planas),
  - atsižvelgdamas į Komisijos darbo dokumentą dėl Bendrijos veiksmų plano dėl gyvūnų apsaugos ir su juo susijusio poveikio vertinimo (COM(2006)0014 ir SEC(2006)0065),
  - atsižvelgdamas į protokolą dėl gyvūnų apsaugos ir gerovės, pridėtą prie EB sutarties (Amsterdamo sutartis),
  - atsižvelgdamas į 1986 m. lapkričio 24 d. Tarybos direktyvą 86/609/EEB dėl valstybių narių įstatymų ir kitų teisės aktų, susijusių su eksperimentiniais ir kitais mokslo tikslais naudojamų gyvūnų apsauga, suderinimo¹,
  - atsižvelgdamas į Bendrijos reglamentavimą dėl žemės ūkyje auginamų gyvulių apsaugos,
  - atsižvelgdamas į šiuo metu rengiamą Septintąją bendrąją mokslinių tyrimų ir technologijų plėtros programą (COM(2005)0119) (toliau – Septintoji bendroji mokslinių tyrimų programa),
  - atsižvelgdamas į Komisijos pranešimą pavasario Europos Vadovų Tarybai „Dirbti kartu augimo ir darbo vietų labui. Nauja Lisabonos strategijos pradžia“ (COM(2005)0024),
  - atsižvelgdamas į 2005 m. birželio 15 d. Komisijos gaires dėl poveikio įvertinimo (SEC(2005)0791),
  - atsižvelgdamas į Komisijai suteiktus įgaliojimus PPO deryboms žemės ūkio srityje, apibrėžtus 2003 m. sausio mėn. Komisijos pasiūlyme dėl dalyvavimo PPO žemės ūkio derybose formos (dokumento numeris 625/02),
  - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 45 straipsnį,
  - atsižvelgdamas į Žemės ūkio ir kaimo plėtros komiteto pranešimą bei į Tarptautinės prekybos komiteto ir Aplinkos, visuomenės sveikatos ir maisto saugos komiteto nuomones (A6-0290/2006),
- A. kadangi bet kokie veiksmai, susiję su gyvūnų apsauga ir gerove, turi remtis principu, kad gyvūnai yra gebantys jausti gyvi padarai, į kurių specifines reikmes turi būti atsižvelgta,

---

¹ OL L 358, 1986 12 18, p. 1.

be to, kadangi gyvūnų apsauga XXI amžiuje yra humaniško išraiška bei uždavinys Europos civilizacijai ir kultūrai,

- B. kadangi Europa pastaraisiais metais išleido įvairių teisinių aktų dėl gyvūnų apsaugos ir pasiekė vieną aukščiausių gyvūnų apsaugos lygių pasaulyje; kadangi Europos Parlamentas ne kartą pareiškė, kad laiko šį procesą būtinu; kadangi aukštas gyvūnų apsaugos lygis Europoje atitinka visuomenės etiškai ir socialiai patikimų produktų poreikį,
- C. kadangi gyvūnų apsauga apima daugelį politikos sričių ir daugybę etinių, socialinių, politinių ir ekonominių klausimų; kadangi gyvūnų apsauga negali apsiriboti tik bandomųjų gyvūnų arba žemės ūkio gyvulių apsauga ir gerove, bet turi apimti visus gyvūnus,
- D. kadangi gyvūnų apsauga, gyvūnų sveikata ir produktų saugumas yra tarpusavyje susiję; kadangi alternatyvūs bandymų metodai ir aukštas gyvūnų apsaugos lygis nuo veisimo iki skerdimą gali turėti teigiamos įtakos produktų saugai ir kokybei,
- E. kadangi siekiant užtikrinti tolesnę gyvūnų apsaugos raidą Bendrijoje būtina labiau skatinti mokslinius tyrimus, atsižvelgti į gyvūnų apsaugos aspektą atliekant visus aktualius poveikio vertinimus ir įtraukti visas suinteresuotas šalis į sprendimų priėmimo procesą; kadangi sėkmingos gyvūnų apsaugos strategijos Europoje sąlyga yra skaidrumas ir pritarimas bei esamų nuostatų vienodas taikymas ir kontrolė visais lygmenimis,
- F. kadangi įgyvendinant gyvūnų apsaugos strategiją turi būti siekiama užtikrinti, kad padidėjusios gyvūnų apsaugos išlaidos būtų deramai atlyginamos; kadangi ambicinga gyvūnų apsaugos politika be Europos ir pasaulinio dialogo ir be aktyvaus švietimo bei informavimo šalies viduje ir užsienyje apie aukštų gyvūnų apsaugos standartų pranašumus gali būti tik iš dalies sėkminga, jei ją vienašališkai vykdo tik Europos Sąjunga,
- G. kadangi Europos gyvūnų apsaugos politika būtinai turi būti lydima nuoseklios prekybos politikos, kuri būtų vykdoma atsižvelgiant į faktą, kad, nepaisant ES pastangų, į klausimus dėl gyvūnų apsaugos nebuvo atkreipta dėmesio nei 2004 m. liepos mėn. Pagrindų susitarime, nei jokiuose kituose pagrindiniuose PPO Dohos derybų raundo dokumentuose; kadangi, atsižvelgiant į tai, negalima nustatyti tolesnių gyvūnų gerovės standartų, kurie galėtų turėti neigiamų padarinių gamintojų tarptautiniam konkurencingumui, kol iš esmės nepasikeis pagrindinių ES partnerių PPO pozicija,
- H. kadangi vadinamųjų neprekybinio pobūdžio sąlygų, įskaitant gyvūnų apsaugą, pripažinimas nėra Komisijos prioritetas PPO derybose; kadangi atsižvelgiant į tai, negalima tikėtis, kad pripažinimas neprekybinio pobūdžio sąlyga būtų bet kokio galutinio susitarimo dalis, nebent Komisija iš esmės pakeistų savo derybų taktiką,
- I. kadangi iškyla grėsmė, kad įgyvendinant veiksmingą strategiją, skirtą ūkiuose auginamų gyvūnų gerovei užtikrinti, vien tik Europos rinkoje, dalis Europos gamintojų gali būti priversti nutraukti savo veiklą,
- J. kadangi bet koks nuostatų dėl ūkiuose auginamų gyvulių apsaugos suderinimas Europos Sąjungoje turi būti lydimas atitinkamo importo reguliavimo, siekiant užtikrinti, kad

Europos gamintojai nepatektų į nepalankią padėtį Europos rinkoje,

- K. kadangi Europos gyvūnų apsaugos politikos kertinis akmuo yra vadinamojo 3R principo (angl. *Reduction, Replacement and Refinement* – sumažinimas, pakeitimas ir tobulinimas) įgyvendinimas, kuriuo remiantis turi būti sumažintas bandomojoje, mokslo tiriamojoje ir produktų pripažinimo veikloje naudojamų gyvūnų skaičius,
1. pritaria 2006–2010 m. Bendrijos veiksmų planui dėl gyvūnų apsaugos, pagal kurį Amsterdamo sutarties protokolas dėl gyvūnų apsaugos pirmą kartą įtraukiamas kaip sudėtinė bendros Europos koncepcijos dėl gyvūnų apsaugos skatinimo dalis;
  2. išreiškia savo susirūpinimą dėl to, kad Komisija ketina vien tik „stengtis užtikrinti“, kad gyvūnų apsaugai būtų skiriamas itin didelis dėmesys susijusiose politikos srityse;
  3. mano, kad būtina nustatyti ES gyvūnų gerovės politikos vertinimo sistemą, atsižvelgiant į teisinius įsipareigojimus pagal protokolą dėl gyvūnų apsaugos ir gerovės, pridėtą prie Sutarties;
  4. mano, kad geresnė gyvūnų apsauga yra ilgalaikis Bendrijos įsipareigojimas, todėl ragina Komisiją laiku informuoti apie pasiektus rezultatus ir jais remiantis pateikti pranešimą apie tolesnę veiksmų plano raidą po 2010 m.;
  5. ragina Komisiją ir valstybes nares atsižvelgiant į savo kompetencijos ribas toliau plėtoti gyvūnų apsaugą ir kartu atsižvelgti į visų gyvūnų apsaugą ir gerovę; ragina Komisiją siekti, kad visoje Europoje paršeliai būtų kastruojami praėjus septynioms dienoms po gimimo naudojant skausmo malšinamuosius vaistus;
  6. apgailestauja, kad vykdant Europos gyvūnų gerovės politiką didžiausias dėmesys iki šiol buvo skiriamas beveik vien ūkiuose laikomų gyvūnų gerovei ir apsaugai;
  7. pritaria Komisijos pastangoms plėtoti ir tobulinti teisės aktus, skirtus gyvūnų apsaugai, taip pat labiau integruoti gyvūnų apsaugą į visas Bendrijos politikos sritis ir tam panaudoti visas galimas priemones (įstatymų leidybos, savanoriškų geros praktikos kodeksų, mokymo, skatinimo, tyrimų ir kt.), siekiant užtikrinti aukštą gyvūnų apsaugos lygį visose elgesio su gyvūnais srityse; mano, kad, turint tai mintyje, pirmiausia reikėtų teisėkūros srityje pagrindinį dėmesį skirti bendro pagrindo nustatymui, kuriuo remiantis galėtų būti savanoriškai plėtojamoms papildomos iniciatyvos, pripažintos pagal ad hoc ženklimą;
  8. pabrėžia, kad siekiant patobulinti arba parengti naujus minimalius standartus, susijusius su gyvūnų apsauga ir gerove, būtina susitarti dėl prioritetų sąrašo, kuriame turėtų būti aiškiai nurodytos gyvūnų rūšys ir apibūdintos problemos; mano, kad keletą ateinančių metų toks prioritetų sąrašas turėtų apimti šias rūšis: pieninius galvijus, suaugusius bulius ir jaučius, vandens ūkio gyvūnus, penimas kiaules ir kalakutus;
  9. mano, kad kiekvienos iš šių priemonių vaidmuo yra skirtingas, todėl, nustatant šiuos vaidmenis ir išaiškinant juos suinteresuotosioms šalims, labai svarbūs yra politikos tyrimai;

10. pažymi, kad daugelis ES politikos sričių, pvz., tvarus vystymasis, CITES konvencija², prekybos ir rinkos standartai, turi įtakos gyvūnų gerovei ir šio poveikio nėra numatyta veiksmų plane, todėl pabrėžia, kad svarbu visapusiškai atsižvelgti į gyvūnų gerovės klausimus visose atitinkamose politikos srityse;
11. atkreipia dėmesį į tai, kad, nustatant aukštesnius gyvūnų apsaugos ir gerovės standartus, turėtų būti atsižvelgiama į konkrečią atskirų ES regionų padėtį;
12. pabrėžia, kad Komisija užtikrina visų šiuo metu galiojančių ES teisės nuostatų dėl gyvūnų gerovės įgyvendinimą, kad jos ir toliau turi galioti;
13. ragina Komisiją ir valstybes nares atkreipti dėmesį į vienodą visų taisyklių taikymą ir kontrolę Europoje remiantis kompleksinio paramos susiejimo taisyklėmis ir, nustačius pažeidimų, ryžtingai veikti, siekiant išsaugoti žmonių pasitikėjimą esamomis taisyklėmis ir užtikrinti sąžiningą konkurenciją Europos Sąjungoje;
14. mano, kad priimamos gyvulių gerovės gerinimo priemonės turėtų būti vertinamos atsižvelgiant į socialinį ir ekonominį jų poveikį;
15. ragina Komisiją sistemingai integruoti atitinkamą visų gyvūnų apsaugos priemonių poveikio vertinimą; atliekant bet kokių naujų gyvūnų apsaugos normų poveikio vertinimą turi būti atsižvelgiama į etinių, socialinių ir ekonominių poveikių visumą ir orientuojamasi į naujausią mokslo lygį, praktinį patyrimą ir vystymąsi tarptautiniu lygmeniu; šiuose poveikio vertinimuose turi būti nurodomas teigiamas poveikis ir kreipiamas dėmesys į skirtingų veiksnių, pvz., gyvūnų apsaugos, tvarumo, gyvūnų sveikatos ir produktų kokybės, sąveiką;
16. pripažįsta, kad dėl aukštų gyvūnų apsaugos standartų kyla papildomų išlaidų ūkininkams, ir mano, jog būtinos specialios priemonės, kad būtų užkirstas kelias gamybos perkėlimui į šalis, kuriose standartai žemesni; taigi ragina Komisiją, atliekant bet kokių poveikio vertinimą, atsižvelgti į darbo vietų saugumo aspektą; remiantis atnaujinta Lisabonos dienotvarkė, privaloma atlikti tikslią naujų pasiūlymų ir jų poveikio atitinkamų verslo ir mokslo tyrimų bendruomenių padėčiai, atsižvelgiant į tarptautinę konkurenciją, sąnaudų analizę;
17. atkreipia dėmesį į tai, kad tinkami pereinamojo laikotarpio terminai, atsižvelgiant į gyvulių skaičių ir įmonės dydį, ar nereikalingų biurokratinių sąnaudų kontrolės ir dokumentų tvarkymo srityje atsisakymas padeda užtikrinti atsakingų asmenų pritarimą gyvūnų apsaugai; mano, kad reikia gerai patikrinti galimybes, kurios atsiveria taikant modernias technologijas ir metodus;
18. pabrėžia, kad tarp gyvūnų apsaugos ir gyvūnų sveikatos yra glaudus ryšys; kiek įmanoma, reikia siekti įgyvendinti veiksmų planą taip, kad užtikrinant geresnę gyvūnų apsaugą būtų duodama daugiau naudos gyvūnų sveikatai, o gyvūnų sveikatos politika visada būtų siekiama tobulinti gyvūnų apsaugą, ir kad tokio tobulinimo rezultatus būtų galima konkrečiai įvertinti;
19. ragina Komisiją užtikrinti, kad kovojant su gyvulių epidemijomis būtų labiau

---

² 1973 m. kovo 3 d. pasirašyta Nykstančių laukinės faunos ir floros rūšių tarptautinės prekybos konvencija.

atsižvelgiama į gyvūnų apsaugos aspektus; kovojant su infekcinėmis gyvūnų ligomis pirmenybė iš principo turėtų būti teikiama krizių atveju regionų lygmeniu vykdomų skiepų strategijai, o ne didelių sveikų gyvulių bandų naikinimui, nors ir pripažįstant skirtingas kiekvienos valstybės narės pozicijas skiepų klausimu ir jų galimą poveikį prekybai; be to, mano, kad reikia taikyti didesnio masto profilaktinį skiepimą, kai tai atlikti techniškai įmanoma; ragina Komisiją didinti pastangas, kad būtų atitinkamai pakeistos svarbios Pasaulinės gyvūnų sveikatos organizacijos (*Office International des Epizooties*, OIE) sutartys siekiant, kad būtų numatyta mažiau prekybos produktais, pagamintais iš skiepytų gyvūnų, apribojimų;

20. pritaria tam, kad įgyvendinant bendrąją žemės ūkio politiką gyvūnų apsaugai būtų skiriama daugiau dėmesio; vis dėlto atkreipia dėmesį į tai, kad biurokratinės išlaidos jau šiuo metu yra per didelės; be to, apgailestauja, kad kaimo plėtros politikos finansavimo sumažinimas sudarys praktinių kliūčių skiriant finansinę paramą gyvulių augintojams, skirtą tam, kad jie suderintų savo veiklą su Bendrijos gyvūnų gerovės normų reikalavimais; apgailestauja, kad ūkininkai, auginantys naminius paukščius ir kiaules, negauna kompensacijų pagal kompleksines paramos susiejimo priemones už Bendrijos teisės aktų normų dėl gyvūnų gerovės laikymąsi;
21. ragina Komisiją ir valstybes nares tinkamai apsvarstyti visų esamų gyvūnų apsaugos priemonių naudojimą kaimo plėtros politikos srityje;
22. atkreipia dėmesį į tai, kad Bendrijos taisyklių dėl gyvūnų vežimo (Reglamentas (EB) 1/2005³ ir Direktyva 95/29/EB⁴) dažnai nesilaikoma (ypač nuostatų dėl sustojimo pailsinti gyvūnus, jų girdymo ir šėrimo); atsižvelgdamas į tai, ragina Tarybą ir Komisiją imtis atitinkamų veiksmų siekiant užtikrinti, kad valstybės narės dažniau ir veiksmingiau tikrintų, kaip įgyvendinamos Europos teisės aktų nuostatos;
23. atkreipia dėmesį į tai, kad vežant gyvūnus privaloma nustatyti ir taikyti mokliškai pagrįstus gyvūnų apsaugos rodiklius (atitinkama technika, laiko ribos, apmokytas personalas) ir nustatant šiuos rodiklius turėtų būti atsižvelgiama į valstybių narių klimato skirtumus ir į skirtingą gyvūnų prisitaikymą prie aplinkos; taigi ragina Komisiją skatinti mokslinius tyrimus, skirtus apibrėžti ir įdiegti objektyvius ir tikslius techninius kriterijus, kurie leistų geriau nustatyti gyvūnų gerovę vežimo metu, kartu siekiant nustatyti integruotas sertifikavimo sistemas, kuriose būtų atsižvelgta į įvairių Europos regionų klimato ir struktūrinių ypatybių poveikį gyvūnams ir transportavimo būdams bei trukmei;
24. atkreipia dėmesį į tai, kad Komisija iki 2010 m. turėtų pateikti Europos Parlamentui ir Tarybai ataskaitą, kurioje būtų apžvelgiamos vežamiems gyvūnams skiriamo ploto ir ilgiausios kelionės trukmės normos, kartu su atitinkamais teisės aktų pasiūlymais;
25. mano, kad vadinamojo 3R principo ir būsimų gyvūnų gerovės mokslinių tyrimų kryptių rėmimas yra du atskiri dalykai ir, atsižvelgiant į tai, veiksmų plano 4 tikslas turėtų būti suskaidytas į du tikslus;

---

³ 2004 m. gruodžio 22 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1/2005 dėl gyvūnų apsaugos juos vežant ir atliekant susijusias operacijas (OL L 3, 2005 1 5, p. 1).

⁴ 1995 m. birželio 29 d. Tarybos Direktyva 95/29/EB iš dalies keičianti Direktyvą 91/628/EEB dėl gyvūnų apsaugos juos vežant (OL L 148, 1995 6 30, p. 52).

26. pritaria paskelbtiems mokslo tyrėjų planams gyvūnų apsaugos srityje; atliekant mokslinius tyrimus, greta siekio plėsti bendrą žinių bazę, dėmesys turėtų būti skiriamas tikslui kurti lengvai patikrinamus ir skaidrius gyvūnų apsaugos rodiklius, sertifikavimo ir ženklavimo sistemas ir bandymų su gyvūnais alternatyvas (vadinamasis 3R principas);
27. ragina Komisiją užtikrinti, kad sukurti tinkami ir moksliskai pagrįsti rodikliai būtų kiek įmanoma plačiau įtraukti į galiojančius ir naujus teisės aktus dėl gyvūnų gerovės, t. y. pirmenybė turėtų būti teikiama siekiui nustatyti uždavinius, o ne priemones;
28. ragina Komisiją užtikrinti, kad ateityje bet koks pakartotinis taisyklių, susijusių su gyvūnų gerove, svarstymas būtų grindžiamas objektyviais rodikliais ir taip būtų išvengta abejotinų sprendimų, kurie turėtų nepagrįstų ekonominių pasekmių gyvulių augintojams;
29. ragina Komisiją ir valstybes nares užtikrinti, kad būtų skirta pakankamai išteklių visų gyvūnų apsaugos ir gerovės moksliniams tyrimams pagal Septintąją bendrąją mokslinių tyrimų programą, kad būtų realiai pasiekti veiksmų programos tikslai; primygtinai reikalauja, kad ypatingas dėmesys būtų skirtas moksliniams tyrimams, kurių tikslas būtų sukurti objektyvius gyvūnų gerovės rodiklius, o juos kuriant būtų atsižvelgta į klimato ES įvairovę;
30. ragina Komisiją teikti paramą gyvūnų identifikacijos elektroninių sistemų moksliniams tyrimams ir plėtrai;
31. ragina Komisiją užtikrinti, kad Šeštosios bendrosios mokslinių tyrimų programos technologijų platformos ir tyrimų darbai, pvz., „PredTox“, kurie itin svarbūs siekiant įgyvendinti veiksmų programos tikslus, galės būti nebiurokratiškai tęsiami taip pat ir pagal Septintąją bendrąją mokslinių tyrimų programą;
32. mano, kad būtina visapusiškai atsižvelgti į vadinamąjį 3R principą; pritaria Komisijos pastangoms toliau plėtoti direktyvą 86/609/EEB; ragina Komisiją dar šiais metais pateikti atitinkamus pasiūlymus dėl teisės aktų; tikisi, kad Komisija išdėstys, kaip gali būti užtikrinamas vienodas nuostatų valdymas ir kontrolė;
33. mano, kad pasiūlytas ES teisės aktų dėl bandymų su gyvūnais persvarstymas turėtų apimti Direktyvos 86/609/EEB taikymo srities išplėtimą, kad ji apimtų fundamentaliuosius mokslinius tyrimus ir mokymo tikslais atliekamus mokslinius tyrimus, kuriuose naudojami gyvūnai;
34. ragina Komisiją užtikrinti, kad pramonės įsipareigojimai siekiant pakeisti bandymus su gyvūnais, sutarti pagal Europos partnerystę dėl bandymų su gyvūnais alternatyvų skatinimo (angl. European Partnership to Promote Alternative Approaches to Animal Testing), būtų veiksmingi, skaidrūs ir įgyvendinami tinkamu laiku; ragina Komisiją tobulinti nuostatas dėl dalijimosi bandymų su stuburiniais gyvūnais duomenimis, įskaitant dalijimąsi duomenimis apie nepublikuotus arba neigiamus bandymų su gyvūnais rezultatus, ir nuostatas dėl siekio vengti pasikartojančių bandymų su gyvūnais ir taikyti šias nuostatas visose srityse, susijusiose su bandymais su gyvūnais, bei teisės aktuose, pagal kuriuos reikalaujama atlikti bandymus su gyvūnais;
35. ragina Komisiją dėti visas pastangas, kad tarptautiniu mastu, ypač PPO ir Pasaulinės gyvūnų sveikatos organizacijos (PGSO) lygmeniu, būtų suvienodintos teisės aktų

- nuostatos dėl gyvūnų apsaugos ir bandymų su gyvūnais reikalavimų registruojant produktus ir būtų pripažinti Europoje patvirtinti gyvūnų apsaugos metodai; mano, kad turi būti paspartintas bandymų nenaudojant gyvūnų metodų kūrimas, įvertinimas ir priėmimas ir kad kiekvienu šio proceso etapu turi būti skiriamas didesnis finansavimas, teikiama pakankama darbuotojų ir administracinė parama, siekiant užtikrinti, kad bandymai su gyvūnais būtų kaip įmanoma greičiau pakeisti kitais bandymų metodais;
36. ragina ES reguliavimo tarnybas pripažinti bandymus ne su gyvūnais, kuriuos jau patvirtino Europos alternatyvių metodų patvirtinimo centras (angl. ECVAM);
  37. pripažįsta, kad žemo lygio moksliniai tyrimai yra neetiški, kad jų metu švaistomos lėšos ir kad ES turėtų reikalauti, kad visi nauji, apsvarstyti iš naujo arba esami su žmonių ir aplinkos saugumu susiję bandymai turėtų būti visiškai patvirtinti pagal modernius standartus dar prieš tai, kai tokių bandymų bus pradėta reikalauti arba jie bus rekomenduojami ir remiami pagal ES teisės aktus arba Bendrijos strategiją;
  38. ragina Komisiją, prieš steigiant papildomą Bendrijos gyvūnų apsaugos įstaigą, pagerinti esamų Bendrijos institucijų, kurios nagrinėja gyvūnų apsaugos klausimus, tarpusavio bendradarbiavimą;
  39. pritaria Komisijos pastangoms plėtoti ir tirti gyvūnų apsaugos ženklumą; tai suteikia galimybę informuoti vartotojus, kad jie galėtų tinkamai pasirinkti perkamus gaminius; turi būti siekiama įtraukti perdirbtus produktus į ženklinimo sistemą;
  40. mano, kad vartotojai turėtų būti informuoti ir pasirengę mokėti didesnę kainą už besilaikančiuose aukštesnių gyvūnų gerovės standartų ūkiuose pagamintus produktus ir kad šie produktai turėtų būti atitinkamai paženklininti;
  41. mano, kad Tarybai ir Europos Parlamentui 2008 m. numatytoje pateikti Komisijos ataskaitoje apie galimybę nustatyti privalomą, gyvūnų gerovės standartais pagrįstą paukštienos ir paukštienos produktų ženklinimo sistemą daugiausia dėmesio turi būti skiriama jos suderinimui su gyvūnų gerovės standartais, kurie griežtesni už minimalius reikalavimus; laikosi nuomonės, kad ženklinimo programa, pagrįsta griežtesniais reikalavimais negu pagal teisės aktus numatyti minimalūs standartai, padėtų išspręsti pripažintą problemą, kai vartotojai pageidauja įsigyti itin aukštų gyvūnų gerovės standartų laikantis pagamintų produktų, tačiau neturi galimybės atskirti šių produktų parduotuvėse;
  42. ragina Komisiją užtikrinti, kad ženklinimas bus skaidrus, lengvai suprantamas ir patikimas; mano, kad visiems Europoje realizuojamiems produktams „ES etiketė“ kurioje, pavyzdžiui, būtų teigiama „pagaminta laikantis ES gyvūnų apsaugos standartų“, o reikalavimų neatitinkančių produktų etiketėse – „pagaminta nesilaikant ES gyvūnų apsaugos standartų“, būtų pakankama garantija, jog laikomasi paprasto ir privalomo gyvūnų apsaugos standarto; kai taikomi už teisės aktuose numatytus minimalius standartus griežtesni gyvūnų gerovės standartai, speciali nuoroda etiketėje suteiktų vartotojams galimybę aiškiau matyti papildomas gamintojo pastangas, padidintų spaudimą prekybos partneriams perimti Europos gyvūnų apsaugos standartus ir taip galėtų vykti Europos gyvūnų apsaugos standartų sklaida visame pasaulyje; pabrėžia privačių prekės ženklų naudojimo svarbą, ypač tuo atveju, kai taikomi aukštesni gyvūnų gerovės standartai;

43. ragina, kad Komisija, remdamasi gamybos standartais, susijusiais su gyvūnų gerove, teiktų finansinę paramą informavimo ir pardavimo skatinimo priemonėms, numatytoms pagal Reglamentą (EB) Nr. 1071/2005⁵ ir susijusioms su gyvūninės kilmės produktais; laikosi nuomonės, kad veiksnių plane numatytas parengti projektas dėl „Europos kokybės standarto įdiegimo tiems produktams, kurie yra pagaminti naudojant aukštesnius gyvūnų gerovės standartus taikančias gamybos sistemas“ būtų laikomas prioritetu;
44. pritaria pasiūlymui, kad būtų sudarytos sąlygos vartotojams lengviau suvokti pasiūlytas pardavimo skatinimo ir informavimo sistemas, bet kartu pabrėžia, kad reikėtų palengvinti jų taikymą, kuris būtų naudingas visiems maisto produktų tiekimo grandinės dalyviams;
45. iš esmės remia paskelbtus integruotų ir bendrų gyvūnų apsaugos rodiklių plėtros ir tyrimo planus; mano, kad jie turi būti moksliniais pagrįsti, objektyvūs, išmatuojami ir pakartojami bei prisidėti prie gyvūnų apsaugos standartų skaidrumo didinimo; mano, kad būtina atsižvelgti į gyvūnų sveikatos aspektus; mano, kad integruoti ir bendri rodikliai turi palengvinti kontrolę ir sumažinti biurokratinės sąnaudas, taip pat sudaryti sąlygas gauti visų valstybių narių lyginamuosius mokslinius rezultatus;
46. ragina Komisiją pasirūpinti, kas per trejus metus būtų užbaigtas integruotų gyvūnų apsaugos rodiklių kūrimas ir jų mokslinis tyrimas;
47. ragina Komisiją kaip galima greičiau parengti planuojamą informavimo strategiją ir ją nuosekliai įgyvendinti; mano, kad veiksnių planas bus veiksmingas tik tada, kai visi veikėjai bus pakankamai informuoti apie dabartinio ir būsimo aukšto gyvūnų apsaugos lygio Europoje gyvūnams ir produktams teikiamą naudą;
48. mano, kad aukšto lygio gerovės apsaugos programoms, pagal kurias siekiama gerinti gyvūnų apsaugą, kenkia pigių produktų keliama konkurencija, t. y. produktų, gaminamų iš gyvulių, auginamų pagal neviršijančias teisės aktuose numatytų minimalaus lygio gerovės standartų gerovės apsaugos programas, ir kad dėl to reikalingas teisės aktas, kuriame būtų apibrėžti minimalūs kokybės užtikrinimo standartai;
49. ragina Komisiją ir valstybes nares imtis aktyvesnių priemonių siekiant informuoti vartotojus; būtina iš naujo apsvarstyti esamas rėmimo priemones, kad būtų galima palengvinti atitinkamų rinkodaros ir informavimo akcijų vykdymą;
50. pritaria nuostatai sukurti gyvūnų apsaugos informacinį forumą; tai turėtų paskatinti keitimąsi nuomonėmis apie aktualią gyvūnų apsaugos raidą, mokslo žinių lygį ir ypač keitimąsi pažangiosios patirties pavyzdžiais;
51. sutinka, kad reikalinga Europos strategija informacijai apie gyvūnų gerovę Europos Sąjungoje ir trečiojoje šalyse skleisti, kad ja remiantis visuomenei būtų aiškinami gyvūninės kilmės produktų gamybos sistemų skirtumai, diegiant aukštesnius gyvūnų gerovės standartus patiriamos išlaidos ir šių standartų teikiama nauda; mano, kad ši strategija turėtų būti parengta nepriklausomai, vadovaujant pasiūlytam centrui arba

---

⁵ 2005 m. liepos 1 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 1071/2005, nustatantis išsamias Tarybos reglamento (EB) Nr. 2826/2000 dėl žemės ūkio produktams skirtų informavimo ir skatinimo veiksnių vidaus rinkoje taikymo taisykles (OL L 179, 2005 7 11, p. 1).

laboratorijai;

52. ragina Komisiją ir valstybes nares suteikti pakankamai lėšų mokymui, kvalifikacijos kėlimui ir konsultacijoms, pvz., iš Europos žemės ūkio fondo kaimo plėtrai (angl. EAFRD) skiriamų lėšų;
53. mano, kad atsižvelgiant į planuojamą plataus masto patekimo į žemės ūkio rinką liberalizavimą 25 ES šalyse įdiegti nauji aukštesni standartai gali sumažinti Bendrijos produkcijos konkurencingumą, jei šie standartai nebus suderinti PPO lygmeniu;
54. apgailestauja, kad dėl šiuo metu galiojančių gyvūnų gerovės ir apsaugos standartų kai kurie maisto gamybos elementai iškeldinami už ES ribų ir dėl to primygtinai reikalauja, kad Komisija įvertintų šios tendencijos mastą;
55. ragina Komisiją kompensuoti Bendrijos gamintojų finansinius nuostolius, susijusius su gamybos sąnaudų augimu dėl gyvūnų gerovės priemonių diegimo;
56. pabrėžia, kad aukštesni gyvūnų apsaugos standartai daugeliu atveju sukelia papildomų išlaidų; laisvosios pasaulinės prekybos srityje gyvūnų apsaugos aspektai ligi šiol buvo nepakankamai svarbūs ir tai gali sukelti vadinamąjį gyvūnų apsaugos dempingą bei sunkumų Europos gamintojams Europos ir trečiųjų šalių rinkose; dėl to siūlo parengti ribojamąją patekimo į rinką priemonę, kuri leistų išvengti neigiamo poveikio ES gyvūnų apsaugos standartams nustatant mokesčius ES standartų neatitinkantiems produktams;
57. pritaria visoms Komisijos priemonėms ir iniciatyvoms, kurias taikant tarptautiniu lygmeniu spartinamas susitarimas dėl aukštų gyvūnų apsaugos standartų; mano, kad būtina pirmiausia siekti tolesnio gyvūnų apsaugos standartų tobulinimo, vykdomo Pasaulinės gyvūnų sveikatos organizacijos (PGSO), ir jų teisinio pripažinimo PPO lygmeniu; turėtų būti siekiama užtikrinti kiek galima aukštesnį ir vienodesnį gyvūnų apsaugos lygį pasaulyje; ragina, kad Komisija iki to laiko nedidintų konkurencijos iškreipymų, nuo kurių kenčia Europos gamintojai, nustatydamą naujus privalomus, išsamius ir bendrus standartus;
58. ragina Komisiją remti aiškų griežtų ES gyvūnų gerovės taisyklių pripažinimą būsimo PPO susitarimo dėl sanitarinių ir fitosanitarinių priemonių (SFS) persvarstymo metu ir atitinkamai persvarstant kitus PPO susitarimus;
59. apgailestauja, kad gyvūnų gerovės klausimas neįtrauktas į dabartines PPO derybas; primygtinai reikalauja, kad Komisija apgintų Europos standartus, atsižvelgdama į tai, kad ES gamintojams dėl jų laikymosi atsiranda papildomų išlaidų;
60. primygtinai ragina stiprinti gyvūnų apsaugą PPO lygmeniu; ragina Komisiją Dohos derybų raundo metu dėti visas pastangas, kad gyvūnų apsauga būtų įtraukta į derybų darbotvarę kaip neprekybinio pobūdžio sąlyga ir gyvūnų apsaugos paramos priemonės įgyvendinant kaimo plėtros politiką ir kompleksinę paramos susiejimo politiką būtų pripažintos visiškai atitinkančios vadinamosios žaliosios dėžės (angl. *green-box*) kriterijus;
61. ragina Komisiją dėti visas pastangas, kad, prieš griežtinant Europos Sąjungos teisės aktų dėl gyvūnų apsaugos nuostatas, neprekybinio pobūdžio sąlyga būtų pripažinta PPO

lygmeniu arba būtų pasiektas papildomas susitarimas dėl gyvūnų apsaugos standartų tarptautiniu mastu;

62. atkreipia dėmesį į tai, kad PPO prekybos taisyklės neriboja gamybos sistemų patvirtinimo, kaip netiesiogiai nurodyta pirminiame komunikato tekste, ir kad dėl to įmanoma ir pageidautina, jog būtų patvirtintos gerokai griežtesnius nei minimalūs gerovės standartus atitinkančios gamybos sistemos;
63. remia Komisijos siekį įteisinti gyvūnų apsaugą dvišalėse prekybos (pvz., su Čile ir Kanada) arba veterinarijos sutartyse, taip papildant daugiašalę strategiją, ir plėtoti keitimąsi gyvūnų apsaugos patirtimi su trečiosiomis valstybėmis;
64. mano, kad visuose galiojančiuose ir būsimuose dvišaliuose susitarimuose su trečiosiomis šalimis, susijusiuose su sanitarinėmis ir fitosanitarinėmis priemonėmis, turėtų būti nustatyti tikslai, kurie padėtų užtikrinti, kad gyvūninės kilmės produktai iš trečiųjų šalių būtų gaminami bent jau laikantis gyvūnų gerovės standartų, panašių į ES standartus, ir kad apie tuos standartus būtų informuoti Europos vartotojai;
65. ragina Komisiją ir valstybes nares imtis priemonių siekiant skatinti gyvūninės kilmės produktų importuotojus į Europos Sąjungą iš savo tiekėjų reikalauti laikytis bent jau pagal ES teisės aktus numatytų gyvūnų gerovės standartų;
66. pritaria planuojamam dialogui su besivystančiomis šalimis dėl papildomų rinkos galimybių, kurios joms atsiveria atsižvelgiant į aukštus gyvūnų apsaugos standartus; ragina Komisiją pagal esamas ir naujas prekybos rėmimo programas teikti paramą besivystančioms šalims, kad jos laikytųsi gyvūnų apsaugos standartų;
67. pritaria Komisijos pastangoms, teikiant su prekyba susijusią paramą, padėti besivystančioms šalims padėti taikyti tarptautinius standartus;
68. pritaria Komisijos atliktam darbui vykdam su prekyba susijusios techninės paramos projektus su besivystančiomis šalimis, pvz., padedant jų specialistams dalyvauti posėdžiuose dėl tarptautinių standartų nustatymo ir siunčiant ES techninius specialistus į besivystančias šalis; pažymi, kad trečiųjų šalių atstovai jau gali dalyvauti valstybių narių kompetentingoms institucijoms rengiamuose ES kursuose dėl ES gyvūnų gerovės taisyklių įgyvendinimo, ir mano, jog norint, kad besivystančios šalys galėtų visapusiškai pasinaudoti prekybos galimybėmis, Bendrija turėtų atsižvelgti į poreikį skatinti analizę, mokymą, mokslinius tyrimus ir teikti finansinę paramą pagal dvišales ir daugiašales vystymosi iniciatyvas; tiki, kad gerinant gyvūnų gerovę dažniausia šios šalys gauna tiesioginę finansinę naudą, susijusią su maisto gamyba ir aplinkos apsauga;
69. mano, kad Komisijos sprendimas uždrausti hormonais šertų jaučių mėsos importą yra visiškai pagrįstas moksliniais tyrimais, ir ragina Kanadą ir JAV nedelsiant panaikinti savo nepagrįstas ir su PPO nuostatomis nesuderinamas sankcijas Europos prekėms;
70. džiaugiasi tuo, kad buvo pasiūlyta uždrausti importuoti, eksportuoti, prekiauti ir perdirbti šunų ir kačių kailius, ir ragina Komisiją pateikti pasiūlymą visiškai uždrausti įvežti iš ruonių pagamintus produktus ir iš trečiųjų šalių importuoti žiauriai elgiantis su gyvūnais pagamintus gaminius, pavyzdžiui, kailius, nudirtus dar gyviems gyvūnams, taip pat ūkiuose, kuriuose neatliekama veterinarinės kontrolės, auginamų gyvūnų kailius ir

farmacijos produktus, pagamintus iš nykstančių gyvūnų, ir apskritai uždrausti importuoti iš tokių šalių, kuriose žemi gamybos standartai kelia grėsmę aplinkai ir biologinei įvairovei;

71. ragina Komisiją teikti pasiūlymus dėl to, kad laikinas draudimas importuoti į ES pagautus laukinius paukščius dėl etinių, sveikatos ir gyvūnų gerovės priežasčių būtų pakeistas nuolatiniu;
72. yra susirūpinęs dėl to, kad prekyba egzotiniais gyvūnais kelia grėsmę biologinei įvairovei ir gyvūnų gerovei, ir mano, kad kuriant gyvūnų gerovės politiką, skirtą veikslių plane minimoms tarpvalstybinėms problemoms spręsti, reikėtų atsižvelgti į poveikį biologinei įvairovei;
73. reiškia susirūpinimą dėl kovinių gyvūnų patiriamų kančių; ragina užtikrinti, kad Bendrijoje atitinkamai nacionaliniais arba Bendrijos teisės aktais būtų uždraustos šunų ir gaidžių kovos ir kad susijusios suinteresuotos šalys negautų jokių valstybės dotacijų šiai veiklai vykdyti;
74. mano, kad kartu su Komisijos ataskaita apie genetinių parametru įtaką broilerinių veislinių vištų ir broilerinių viščiukų gerovei, kuri numatyta pateikti Europos Parlamentui ir Tarybai iki 2010 m., turėtų būti pateikti ir atitinkami pasiūlymai dėl teisės aktų;
75. mano, kad kartu su Komisijos ataskaita apie ūkinės paskirties kiaulių apsaugą, kuri numatyta pateikti Europos Parlamentui ir Tarybai iki 2009 m., turėtų būti pateikti ir atitinkami pasiūlymai dėl teisės aktų;
76. ragina Bulgariją ir Rumuniją jau dabar atsižvelgti į Europos Bendrijos gyvūnų apsaugos tikslus ir įdiegti bei pradėti vykdyti visų galiojančių ES teisės aktų dėl gyvūnų gerovės reikalavimus iki 2007 m. arba bent jau pereinamaisiais laikotarpiais metu, jei tokie laikotarpiai buvo nustatyti stojimo sutartyse;
77. mano, kad prieš naujai valstybei narei prisijungiant prie Europos Sąjungos Komisija turėtų patikrinti, ar tinkamai įgyvendinti Europos Sąjungos teisės aktų dėl gyvūnų gerovės reikalavimai, be to, ar tinkamai veikia nacionalinė priežiūros sistema, skirta stebėti, kaip laikomasi minėtųjų Bendrijos reikalavimų;
78. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai ir Komisijai.